

Indenrigsministeriets Udvisningsudvalg har endvidere den 16. april 1997 afgivet en længe savnet, omfattende betænkning om udvisningsreglerne, der er gennemført siden reglernes tilblivelse i 1983.

Udvalget anbefaler bl.a., at reglerne om udvisning på grund af kriminalitet ændres og forenkles. Det foreslås således, at den såkaldte trappestigemodel reduceres fra 4 til 3 trin, således at der alene skelnes mellem, om udlændingen har haft lovligt ophold i mere end 7 år eller har flygtningestatus her i landet, har haft lovligt ophold i mere end 3 år eller har haft ophold i til og med 3 år.

Udvalget foreslår endvidere, at kravene til den konkrete idømte straf nedsættes, således at idømmelse af en frihedsstraf af kortere varighed end i dag vil kunne medføre udvisning. Tidligere var kravet 6 og 4 års fængsel. Fremover bør det ifølge udvalget være 4 og 2 års fængsel.

Udvalget foreslår herudover, at procedureerne for behandling af udvisningssager forenkles og præciseres. Bl.a. anbefaler udvalget, at adgangen til senere administrativ ophævelse af en udvisning begrænses til kun at omfatte tilfælde, hvor ganske særlige grunde taler for meddelelse af en opholdstilladelse.

Regeringen finder, at betænkningen er særdeles brugbar som baggrund for de videre overvejelser om udformningen af udlændingelovens udvisningsregler.

Betænkningen er sendt til høring i en bred kreds med henblik på fremsættelse af et lovforslag i begyndelsen af næste folketingssamling.

4. Indkvartering af asylansøgere – centerområdet

4.1. Indledning

Som følge af borgerkrigen i det tidligere Jugoslavien voksede udlændingemyndighedernes indlogeringsopgave eksplosivt fra ca. 4.000 personer i 1991 til ca. 24.000 personer i 1994. Ved hjælp af en ekstraordinær indsats er det lykkedes at løse denne massive indkvarteringsopgave, som ikke kan sammenlignes med nogen anden indkvarteringsopgave siden Anden Verdenskrig.

Det store indkvarteringsbehov blev løst ved anvendelse af ledige statslige ejendomme, lejede ejendomme, opførelse af 52 flygtningelandsbyer og oprettelse af ca. 5.000 pladser i såkaldte satellit-boliger i ledige lejligheder og tomme, private ejendomme.

4.2. Vilkårforbedringer for asylansøgere

Som opfølgning på en ændring af udlændingeloven har en arbejdsgruppe i 1996 afgivet en betænkning om undervisning af asylansøgerbørn, ligesom to arbejdsgrupper i maj 1997 har afgivet rapporter om undervisning og selvaktivering af voksne asylansøgere.

Det er tanken, at der skal ske væsentlige forbedringer på disse områder, med henblik på at ruste den enkelte ansøger bedst muligt, dels i forhold til opholdet her i landet, dels i forhold til tilbagevenden til hjemlandet.

5. Den danske repatrieringsindsats

Ved ændringer af bistandsloven i 1993 og 1994 blev der indført en generel repatrieringsordning med mulighed for økonomisk støtte til flygtninge og indvandrere, som ønsker at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland.

Ved en ændring af jugoslaverloven i 1994 er der endvidere blevet indført en ordning, hvorefter der kan ydes økonomisk hjælp til personer fra det tidligere Jugoslavien, som ønsker at vende tilbage til det område, hvor de stammer fra. Herudover har der i 1996 været afsat bevillinger til, at arrangere besøg i Bosnien-Hercegovina for bosniske flygtninge, der overvejer at vende tilbage til Bosnien-Hercegovina. Flygtningene kan herved ved selvsyn vurdere de aktuelle forhold i hjemlandet, inden de eventuelt beslutter sig for at vende tilbage.

6. Det internationale område

6.1. EU-samarbejdet

Som led i EU-samarbejdet er der truffet beslutninger om fælles retningslinier for behandling af åbenbart grundløse asylansøgninger, afvisning til sikre tredjelande, minimumsgarantier i forbindelse med asylsagsbehandlingen og retsstillingen for statsborgere fra tredjelande, der har opholdt sig i medlemslandene i længere tid.

6.2. Schengen-samarbejdet

Danmark og de øvrige nordiske lande undertegnede Schengen-konventionen den 19. december 1996.

Schengen-konventionen har to overordnede hovedelementer:

1. Den fri personbevægelighed, der indebærer, at der som udgangspunkt ikke må ske kontrol af personer, der krydser en grænse mellem to Schengen-lande. Der kan dog undtagelsesvis blive tale om stikprøver.